

Tekst Inspreekavond 26 juni 2023: Voorgenomen besluit aankoop Dreef 156 t.b.v. AMV-ers

Dames en heren van de Raad,

Ik zou graag gebruik maken van het inspreekrecht om mijn mening te geven over boven genoemd voorgenomen besluit. Mijn naam is _____ en ik woon sinds 2003 in de Beethovenlaan.

Ik wil het niet zozeer over de woning aan de Heemstedse Dreef hebben maar meer over het belang dat wij – ook in Heemstede – een veilige plek bieden aan Alleenstaande Minderjarige Vluchtelingen.

De ontwikkeling rond vluchtelingen en asiel staat sterk in de belangstelling en wordt door velen als probleem beschouwd. Het debat is – zoals op vele gebieden – sterk gepolariseerd. In 2022 arriveerden er in Nederland 35.359 asielzoekers. In datzelfde jaar hebben bijna 25.000 mensen een verblijfstatus gekregen, deels asielzoekers uit voorgaande jaren. Alle ontwikkelingen en analyses wijzen erop dat het aantal vluchtelingen de komende jaren en decennia sterk zal toenemen. Ook voor Heemstede zal de taakstelling daardoor groter worden. Het is zoals het is!

Kunnen we in Nederland een dergelijk probleem aan?

Veel mensen, ook politici, willen dit graag instrumenteel benaderen: draai aan de knop van de instroom (de aantallen moet omlaag). Hierbij zijn de noden van de vluchtelingen derhalve secundair of minder. Kijk maar naar het macroniveau en dan zie je dat er betrekkelijk weinig aandacht is voor een gekapseisd schip in de Middellandse zee, zeker vergeleken met overdreven veel aandacht voor een toeristische onderzeeboot met miljonairs die de Titanic willen bezichtigen. Oplossingen die worden aangedragen: Opvang in de eigen regio (gebeurt al met 86% van de mondiale vluchtelingen), verdragen met burens aan de Europese buitengrenzen (Turkije, Tunesië). Deze instrumentele benadering lijkt wel besmettelijk want wordt meer en meer ook door middenpartijen overgenomen. Op microniveau wordt hierdoor ook NIMBY-gedrag (Not In My BackYard) gelegitimeerd. Als iedereen dat in Nederland zegt, is ons land één grote achtertuin en kan er echt niemand meer bij.

Een andere benadering sluit meer aan bij de internationale mensenrechtenverdragen, waaraan ook Nederland en de EU zich hebben gecommitteerd. De noden van de vluchteling – de humaniteit – staan daarin meer centraal.

Uiteraard ben ook ik van mening dat Nederlandse gemeenten gehouden zijn tot een zorgvuldige en eerlijke afweging tussen de belangen van de mensen die om begrijpelijke redenen vluchten en de bestaande inwoners. Daarbinnen wil ik echter pleiten voor een ruimhartige benadering door de Nederlandse overheden, die meer is gebaseerd op humaniteit dan op aantallen. Meer in de lijn met Merckel's "Wir schaffen das". We hebben de mogelijkheden om mensen in nood te helpen, zoals we dat zelf ook graag zouden ondervinden als we in dezelfde positie zouden verkeren.

Tegenstanders van deze benadering zeggen misschien: Dit kunnen we niet aan, Nederland is vol of er is geen draagvlak voor. Welnu, dat draagvlak zijn we zelf en dat is er bij de Oekraïners ook.

Bovendien zijn er ook voordelen:

- We zitten met een verouderende bevolking en een gespannen arbeidsmarkt. We hebben jonge mensen in allerlei beroepen sterk nodig.
- Het kan een enorme geestelijke verrijking zijn om kennis te maken met andere culturen, iets wat wij zelf hebben ervaren met een Eritrese familie; zeg maar gerust onze Eritrese familie.

Kortom, uiteraard is Heemstede gehouden om de Nederlandse taakstelling realiseren en ik hoop dat daarbinnen ruimhartigheid, ethiek en moraliteit een rol zal blijven spelen.

Bovendien, Ik vraag me af als we deze groep hier geen geborgenheid kunnen bieden, waar dan wel?